

דברי ראש הממשלה ושר הבטחון
מר לוי אשכול
בכנס סגל פיקוד כללי, 2.7.1963

ד"ר ושר הבטחון מר ל. אשכול

בן-גוריון, פולה, ספקדים, הברית וידידים,

בהרצאתו רצה בן-גוריון לשכנע אותנו,

שההסתוריה מקפחת את הרבים ומעלה את האחד וזקפת הכל לאחד.
אני מניח שכולנו הבינונו גם את הרמז, ולא אכנס עכשיו כויכוח.
אבל אולי זה התקיד של הרבים, שהם מפורטים מעצמם והם פעלים -
אולי זה עמל דורות, - למצוא את האחד. מי יודע כמה דורות,
כמה בחי-אב מלונסק, אינני יודע אם ביה אבותיך אם זה היה
המקום שלהם מלונסק, אם זה היה המקום הראשון, מה עבר, כמה
בלבלים עברו אבות אבותיך, ואיזה בלבולים עברו על העם היהודי,
עד שההסתוריה היהודית ובלבולים הוציאו אדם, אשר יעמוד לעם
היהודי בשנה זו וזו, בדור זה וזה, על פרשת דרכים הסטורית
זו וזו, למען יעשה זייעשה הדבר, אשר בגזירת הגורל, בגזירת
ההסתוריה היהודית צריך היה להיעשות.

בהזדמנות אחרת כבר אמרתי, זאת היא

הרגשתי, וזה חי אמי הרבה שנים, אלה עשרות השנים האחרונות
סימי המאבק, מי יודע לולא דוד בן-גוריון ודור זה בימינו,
אחכם יחד, עם כל האמונה שנצח ישראל לא ישקר - ואני יודע
שבן-גוריון פחות מאחרים אוהב מליצות, אני לפעמים אוהב מליצה -
אבל יש גם מהו יסודי במשפט הזה, אבל מה שאני רואה בעיני,
בעיני כשר ודם במשך השנים הללו, נדמה לי וצראה לי, לולא
היה מה שהיה, ולולא היה דוד בן-גוריון - לא היינו עוקרים
מהציאות האכזרית, מפציאות החיים, את האפשרות של פרינת היהודים.

לא צריך להיות תוקף גדול וירדען גדול של

הספוריה, רק לדעת מה עבר במסך 15 - 10 השנים הללו, מה דמות
מקבלת הסכימה שלנו, כדי להדגיש את זאת.

בזרואי, אמתו הגבולות שאנו מאמינים שיש

לעם היהודי זה מתבטא במשחו, מעטים בפני רבים, עם שלם, דורות,
זה מתבטא בכך שהוא מוצא בעצמו את השליה. הקמת מזרוע הזאת, הדוח
היטע של העם היהודי, ירוע האבא, מפעלו של בן-גוריון, העולם
יודע והקם היהודי יודע ואנו יודעים מהו. והדבר הראשון, אולי יותר
עיקרי - עצם הקמת המדינה.

רבותי, יש לי איזו הרגשה, זו לא פרידה, מדברים

על פרידה, נפשי סולחת כאשר מדברים בעתונות על יורש, יומשים,
לא יורשים ולא פרידה, אני יותר מרגיש את זאת, אם כי גם לי לא
קל ונעים הדבר מכמה גימוקים - זה מפגש בחיים, לא במקפה תהלה,
התנועה הזאת שבנתה את העם והמדינה. אנו נפגשים ככשיו כך שבן-גוריון
הוא החליט לעשות משהו אחרת, לפחות לא לעשות את זאת.

אני לפעמים כאופן מיסטי אומר, מילה פעם שמעה זאת

ממני, לפני הרבה שנים, כראשית המדינה, כשבן-גוריון החליט לנסוע
לאירופה, לבולגריה להפגש עם יהודים, מילה אסר לי: אל תחננו
לו לנסוע, שמרתי: מילה, אם בן-גוריון החליט לעשות זאת - לא
נעמוד לו בדרך. יש לי אמונה מיסטיית שהוא שליח של משהו, מישהו
שלא אהו האומר לו: כך עשה, תפסיק, תקדם. כך אני רואה את העניין.

זה מפגש סמין זה. אני רוצה שבן-גוריון

ידע את זאת, אולי התבטאתי ככשיו לא בבטוי שלם, אני בטוח שזו
הרגשתו ודעתו של מאפת אלמים, של מעט המיליונים שיש בארץ באדך,
של מיליונים רבים בעט ישראל ובעולם כולו.

בן-גוריון בדבריו בעצמו סיפר קצת על
ה"קוריקולום דולח" שלו, וזה רק מחזק מה שאמרתי, שאני בטוח שזו
הרגשה שבים, שההשגחה של העם היהודי, של האומה הזאת, נחץ לנו את
בן-גוריון בחקירה הזאת.

ידיד, מעקדים, בנוכחותו של בן-גוריון
אני רק יכול לחזור על מה שאמרתי בכנסת בשם הממשלה: באגת הבטחון,
ראגת צה"ל, ביצורו ובירולו, שיפורו, הרמת קרנו - יהיה זה על
ראש ראגתה של הממשלה, והשליח שלה בענין זה הוא שר הבטחון, מפני
שזה בנפש ישראל ובנפש האומה היהודית בעולם כולו. זאת החזית
היחידה, הנצחית, היחידה והאחרונה. עמידתנו כאן - זו עמידתו
של העם היהודי, הגניוס היהודי, הרוח היהודית, עברו, ההווה שלו
ועתידו.

אני מאמין ומקווה, אני רוצה שבן-גוריון
יפגע זאת, שמכשיר זו - אם אפשר לדבר על גוף בן-אדם עם נשמה
ורוח כעל מכשיר - כי המכשיר הזה, בחיי הממשלה הזאת ובממשלות
הבאות יעשה ויפעל כבעבר, למען יהיה ראוי לאימונו של העם בארץ,
לאימונו של העם היהודי והאומה היהודית בתפוצותיה וגלוינותיה.

1940
1941

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..